

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălitate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respective pe trimestrul Iulie-Septemvrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung.*) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Iunie 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) Înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

Revista politică.

Sibiu, în 9 Iunie.

Precum se vede aneCSIunea provinciilor ocupate numai e departe. În privința aceasta oficioasele spun că ministrul comun de finance Kallay fiind în Budapesta au conferat cu barbații de stat ungurești despre posibilitatea unui buget al Bosniei și Erțegovinei ce va fi prezentat corpurilor reprezentative competente.

Diarele engleze publică o telegramă din Viena care manține vestea, cumcă s'ar fi îngagiat negocieri de baronul Calice ambasadorul Austro-Ungariei la Constantinopol, relative la aneCSIunea definitivă a Bosniei și Erțegovinei la Austria. Ca o probă sigură despre autenticitate

tatea acestei sciri se consideră tăcere păstrată de Sultanul, dela operațiunile recrutării efectuate de Austria în provinciile ocupate și formula jurământului impus trupelor recrutate în care nu e cestiunea de suveranitatea, nici chiar nominală, a Sultanului. Primirea planului de organizare a administrațiunii provinciilor întocmit de dl. de Kallay, este un nou argument în favoarea acelor ce cred în aneCSIunea viitoare. Dl. de Kallay se va duce peste câteva săptămâni în Bosnia, spre a judeca singur despre natura reformelor ce trebuiesc operate în această țeară. Dl. Kallay vorbește bine serbesce, fapt care i va înlesni se purceadă la o anchetă pe lângă regnicoli. Reformele organice cuprind un proiect de organizare comunală, un proiect de organizare a districtelor, și în fine, un proiect de procedură civilă. Diarele austriace asigura, că guvernatorul civil va fi numai adjunctul comandantului cap, care va rămânea în capul guvernamentului. Un decret special va regula raporturile celor două puteri: civilă și militară.

„Pesti Napló” spune că d. Trefort a adresat tuturor inspectorilor reg. de scoale o energică ordonanță asupra instrucțiunilor limbii maghiare. El provoacă pe inspectorii ca se esecute cu strictetă ordonanțele premergătoare și se vegheze ca până la 30 Iunie 1883 se numai poată fi nimenea învățătoriu s'au învățătoare dacă nu scie vorbi și scrie unguresce. În deosebi ordonă ministrul ca toți câți au studiat la o preparandie străină și au devenit învățători dela 1868 încoace se fie datori a depune la un institut pedagogic unguresc un examen suplimentar din istoria, geografia și constituția ungurească și se ceară a li se recunoască diploma de valabilă pentru Ungaria. Aceste examene se pot ținea ori și când peste an, ajunge intervențiunea inspectorului de scoale și a directorului și profesorilor insti-

tutului respectiv. — Grele vremuri, țice „Gazeta Trans.”, au mai ajuns sormanii dascăli!

Declarațiunile lui Mancini, că Franca e cu totul izolată în Europa, dau privilegiu foilor franceze se atace cu furia politica de acțiune a lui Gambetta. „Liberté” felicită pe Franca, că prin căderea lui Gambetta a scăpat de o catastrofă inevitabilă. „France” cere o mare desbatere ca țeara să scie cine a indușmănit politica franceză cu Turcia spre a deveni cetățan de onoare al Atenei (Gambetta), cine ne a condus în Tunisia, ne-a învrăjbit cu Italia și ne a atras umilirea de ađi. Politica națională a Franciei ar fi fost să se fi lăsat politica înaltă pe seama monarhilor, mărginindu-se Franca în ași apăra teritoriul în Europa și Algeria: dar Gambetta a vrut să o tirăască într-o luptă, în cari ear să aibă contra sa patru puteri. — Gambettisti tac; „République Française” vrea să aștepte textul vorbirii lui Mancini și apoi anunță o descompunere a ministerului. Argumentul principal al tuturor foilor de aici este, că în dosul Turciei stă atot puternicul cancelar german.

În camera Franciei a declarat (în 22 Iunie n) Freycinet: conferența se întrunesc astăzi și unicul obiect de desbatere va fi protocolul de desinteres care îl vor subscie puterile în cestiunea egipteană; Franca nu s'a lipsit de independența sa și la cas când deslegarea cestiunei ar fi în contradicere cu demnitatea francesă, Franca eară va câștiga libertatea de acțiune; este înse convins că înțelegerea între puteri va rămâne statornică până în sfârșit.

Dela Petersburg se telegrafează că în 17 spre 18 Iunie nou eară s'au descoperit un cuib de nihiști și mai multe persoane fură arestate.

Cestiunea evrească în dieta Ungariei.

(Urmare.)

Nici unui comitet nu i-a trecut prin minte, ca acești fugiți să se așede aci în Europa, fie în Ungaria, fie în Austria s'au în altă țeară. Rolurile s'au împărțit între diferitele comitate astfel, încât comitetul vienez îngrijesc de îngrijirea și îmbrăcăminte a acelor nenorociți și aceea cari voesc să întrebuinteze rău darurile să fie respinși, să fie trimiși înapoi în Rusia. Comitetul berlinez îngrijesc, ca aceia cari voesc se meargă spre Hamburg și Bremen, se aibă spese de călătorie și acolo viitor, ca se poată trăi; comitetul din Paris și Londra îngrijesc, ca imbarcarea și transportul celorlalți în America se meargă în mod sigur.

Comitetul american în fine se îngrijesc, ca acei nenorociți, cari se duc acolo se scie, unde se se staționeze, unde se afle o patrie nouă.

Între astfel de împregiurări nu are nimenea să se teamă, că întreba-rea e actuală și eu cred, că fie care om nepreocupat va observa aceasta (Aprobare în dreapta.)

Și între astfel de împregiurări află eu, după cum am ăis, linisce perfectă în propunerea comisiunei petiționare, și eu nu pot primi propunerea onor. D. dep. Hermann; nu doară că eu nu află în această în mare măsură expresiunea simpatiei și a preocupățiunei, dar pentru că eu după cum am ăis, am voit se evit ori ce aparență că ași dori dezvoltarea unei cestiuni evrești; mai departe însă, pentru că eu n'am putut primi o expresiune așa de pronunțată ca necondiționat în ori ce împregiurări, nimenea se nu poată veni aici.

Ca om, nu pot primi, pentru că stă în contradicere cu cele mai sfinte datorințe ale omenimei, a respinge în ori ce împregiurări pe streini dela granițele noastre; nu pot primi acea-

FOIȚA.

Dela Sibiu la Săliște.

(Urmare.)

Nu putem din destul lăuda bunăvoința domnului Dima, arătată și pe calea aceasta. Dsa a voit să procure teologilor prin această excursie o prea plăcută distracție, și Săliștenilor le-a dat ocazie ca cel puțin odată în viață să audă cântări bisericesci, cari nu sînt date tuturor a le auzi.

Pe când am ajuns eu cu consoții mei în Săliște, chorul domnului Dima și răcorea setea cu bere în Restaurăția Crușului din Săliște. Eram vre-o 40 de oameni numai din Sibiu, afară de Sălișteni, Găleşeni, Ocneri, Acileni, Văleni și alți oaspeți de prin pregiur.

Pre la 9 oare s'a dus fie-care la ale sale. Eu și încă 3 lîngă mine eram încuartați la un vechiu colegă al meu din teologie. După ce ne-am înălțat cugetele și gândirile spre ceriu,

cu rugăciunea pe buze am adormit cugetând la ăia judecății.

Ca băiat tînăr am fost crescut în frica lui Dumnezeu. În etate de 5 ani nici odată nu mă culcam fără de a recita Psalmii de seară și rugăciunile spre somn, 'mi însemnam patul cu semnul sfintei cruci, și adormind cu rugăciunea: „Să îmie Dumnezeu” continuam în vis pre cealaltă: „Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, au doară nu-mi va fi acest pat groapa”. Dimineața mă trezeam cu rugăciunile: „Sculându-ne din somn,” treceam la Psalm 19 și 20, apoi la cei 6 dela utrenie, ăiceam doamne milu-scene de 40 de ori și terminam cu Psalm 50. Aceasta era epoca de aur în viața mea. Astăzi numai sînt cel de odinioară. Cu aceasta n'ăși voi să probez teoria că omul prin educație se strică. Sînt însă momente când mă cuprind inocenta pruncie, și atunci saiu preste 25 de ani, preste tristește experiențe a unui pătrariu de secul și mă fac eară prunc, ca să mă pot ruga. Așa am făcut și în Săliște. Și am fost ferice, căci am fost inocen-

tul băiat dinainte cu un pătrariu de secul.

Dimineața m'a trezit toaca dela biserica cea vechie din Săliște. Am mers la biserica. Utrenia a durat până cătră 9 oare. Canonul singur a ținut preste o oară. Aceasta o sciu toți cantorii vechi. Despre cei mai proaspeți nu cutez să o afirm, căci ei n'au avut ocazie să cetească canonul. Destul că canonul din 23 Maiu — 1 după Rusale avea ca toate canoanele 9 pesne, fie-care peasună 4 canoane(?) fie-care canon câte 6 stichiri. Laolaltă câte făceau fie-care matematic o poate computa. Și de oare-ce se cetea rar — cu abateri dela usul din Săliște — abia se puteau ceti 3 stichiri într-o minută.

La 9 oare s'a început liturgia. Ca preot a funcționat P. Borgia și ca diacon P. diacon Alecsandru Borgia. Despre P. paroch și diacon nu voi ăice nimic, căci dăgii ca persoane sântețe sînt scoși de sub judecata ome-nească. Voi vorbi însă despre chorul domnului Dima.

Aici încă mi 'voiu urma sistema mea.

Cântările bisericesci în biserica noastră din Transilvania până acum erau foarte negrigit. Nu mă voi estinde preste epoca fericitului Moga. În timp de 6 săptămâni, atăta ținea cursul preoțesc pe atunci, tare puțin puteau învăța oamenii din cele ale biseriei. Cântările se transplăntau prin tradiție dela tată la fiu. Nu e mirare deci că s'au schimonosit încât nici chiar un specialist nu le mai poate cunoaște. Așa în ce privesce melodia așa în ce privesce accentuarea. Unica excepție cu privire la accentuare o fac mîrginenii.

În timpul mai nou oamenii au pus mai multă grijă și pentru cântările bisericesci. Și istoricul cântărilor bisericesci la timpul său va scie aduce tributul de recunoștință P. Cunțan. Un istoric conșciențios va pune în paralel epoca înainte de părintele Cunțan cu epoca domniei Sale și va face concluzii cari vor eternisa numele P. Cunțan.

sta ca Ungur, pentru că este după cum a spus D. Ministru președinte, în contradicție cu toate tradițiile națiunii ungurești (aprobare) și nu o pot primi ca Jidov, pentru că nu se poate pretinde, ca eu eventual se espun pe confesionalii mei morții sigure.

Că în această privință m'am exprimat cu deplina nepreocupare, poate vedea onor. casă și din aceea, că eu însumi nu pot primi a doua parte din propunerea lui Hermann, care dăce că guvernul s'ar fi avisat a lua măsurile necesare, ca astfel de lucruri se nu s'ar mai întâmpla în Rusia și ca speșele noastre în această chestiune s'ar fi purtate de guvernul rusesc. De ași judeca întrebarea din punct de vedere confesional, ar trebui să primesc această parte din propunere, pentru că vorbesc în favorul Jidovilor.

Cu toate acestea nu o primesc, pentru că nu cred că guvernul se poată fi avisat, a lua măsuri, cari eventual ar avea urmări neplăcute pentru țară. Și eu doresc ca diplomația europeană, statele europene să se ocupe cu această întrebare, și dacă oficiului esteri austro-unguresc în conștientare cu alte puteri i-ar succeda se facă pași încoronati de succes în această privință, atunci eu aș fi cel dintâi care aș saluta aceasta cu bucurie. (Aprobare în dreapta).

M'ași învoi bucuros și cu aceea că inițiativa aceasta se purceadă d. e. dela guvernul austro-unguresc; dar a da o directivă fără ca să cunoaștem chiar relațiile, fără a putea prevedea urmările, cari vor veni pe nedrept asupra țării, eu nu sunt în stare.

Căci n'ași vrea să ved, că asupra țării s'a atras acel eșec moral, care și l'au atras Anglia și Franția din cauză că n'au purces în chestiunea egipteană în înțelegere cu celelalte state. (Aprobare în dreapta).

Onorată Casă! Eu nu mă tem, că se va naște în această țară o cestiune jidovească, cum unii singuratici fac haz din aceasta indignând la viitor. Eu mă încred în înțelepciunea acestei case, eu mă încred energiei guvernului și nezuinței acelora, de a lucra totdeauna la ori ce ocaziune într'acolo, ca să aducă interesele țării cu cele ale umanității în consonanță.

Eu mă încred judecății și simțului de dreptate al poporului unguresc (aprobare), care nu se lasă ușor a fi sedus, cu toate că singuratici indivizi nezuiesc, se pregătesc terenul pentru așa ceva prin ori ce fel de apăsări (Aprobare în dreapta). După toate acestea încredându-mă în onorata casă o rog să primească propunerea comisiunii. (Aplauze vii în dreapta).

Esecutarea cântărilor liturgice ale Domnului Dima a fost escelentă. Și sub conducerea domnului Dima nici că putea fi altfel.

Mult mă mir că între atâți cunosători de muzică din Sibiu nu s'a aflat unul care se aștepteze în vre-o direcție compoziția domnului Dima. Și aceasta cu atât mai vârtos căci avem cas de precedentă, unde preoțimea noastră din centru a dat dovezi de conservatism înainte de aceasta numai cu 3 ani.

Era timpul suprem să ne cugețăm și asupra cântărilor bisericesci. Biserica română din Transilvania va ști apăsările talentelor și probata bunăvoință a domnului Dima, căci constat este că: cântările fac podoaba slujbei dumnezeiești.

Mult m'a impresionat pompa cu care s'a săvârșit liturgia în Săliște. Impresia cea mai mare o a făcut însă evlavia Săliștenilor, ca un reflex a impresiei lor produse prin executarea cântărilor liturgice.

Am eșit din biserică cu convingerea că Dumnezeu va asculta rugă-

pta; Larmă. Președintele sună clopotul.)

Mâna misterioasă.

Diarul frances, „Figaro“, dă răspundere dară prin înclinarea sea spre senzațiune în multe părți privit cu oare care ne încredere, a scris un articol despre mâna misterioasă care dirige politica Europei în zilele noastre.

Reproducem acest articol ca să aibă și cetitorii noștri idee despre caracterizarea timpului de față, depusă întrușul:

„În Orientul acesta atât pe deplin deenigme și în care se concentrează în minutul acesta curiozitatea lumii, se pare că o mână misterioasă, legând în voie firele politice, joacă pe degete pe republicanii noștri, și restaurându-le combinările lor șubrede, prepară cu siguranță nesce evenimente ce amenință viitorul țării noastre.

Această mână misterioasă nu este dificil a o găsi: o recunoaștem după stringerile ei dure, de cari am suferit indelung. Dar ce oare se ocupă ea a mai urzi? Ce planuri secrete a desemnat ea pe hartă? Ce operă neasceptată mașinează ea după culisele diplomației? Spre ce soluțiuni, negăsite încă, împinge ea lumea cea veche?

Eată ce ar trebui să se presimtă și ceea ce aș vrea să-mi iau sarcina a aduce la iveală, cu suvenirul unei istorii proaspete și cu indiscrețiunile politicilor celor știutori și cu vederi limpezi.

Las de o parte toate incidentele de cari tribuna și presa au resunat de două săptămâni, ca să intru drept în inima problemei și se arată îndată scopul mare și redutabil către care merge fără grige cancelariul de fer. Căci el conduce totul în umbră și este, la Cairo și la Constantinopol, precum este la Berlin, „Deus ex machina“ al dramei în mișcare, către care sunt întoarse toate privirile.

D. de Maistre a spus că Turcii sunt „tăbăriți“ numai în Europa, ear părințele Lacordaire, într'un avânt de elocuență, în care este permis a se găsi o viziune de geniu, a dat strigătul, că până a nu se sfârși seculul, se va cânta un *Te Deum* de mulțămire în Sânta-Sofia, redată solemn Catolicismului.

Se pare că d. de Bismarck care este și el instrument al unei voințe superioare, și-a tras programa a realisa această dublă cugetare, căci planul său începe a se desemna în trăsuri atât de netede, încât numai lasă pe nime a sta la îndoială.

ciunea preotului și va sfinți pre cântăreți, căci ei au adevărit în faptă că iubesc podoaba casei lui Dumnezeu.

Era la 11 oare înainte de amăzi. Și era o căldură grozavă, încât se fi pus oul în țerină, în câteva oare eșă puiul cu pene din el. Spre a ne rectori puțințel am mers în casina română din Săliște la un păhărel de mângăere călugărească. Mângăerea în genere e bună și e și spornică. Dovadă mulțimea de jidani din țara Olteului, cea din Săliște a fost dela Stareț, fără blagoslovenie prin ea. Și poate închipui ori și cine cum a fost ea. Eu unul care după chemarea mea mângăiu și mi place a fi mângăiat, am îndrăsnit a me împărtași de 2 ori cu mângăere.

Tot am auzit că în Săliște este un călugăr, care și-a făcut în vârful muntelui o chiliuță, cu o bisericuță, unde se roagă neconștient. Am mai auzit că acest călugăr e bun la Dumnezeu, cucernic și evlavios, și că scie face și minuni. Mi s'a mai spus că la rugăciunile lui s'a deschis stânca, — ca odinioară la toiagul lui Moise, —

El proiectează de față împlinirea unei din cele mai mari opere ale istoriei, gonind pe Turci din Europa și împingând Islamismul în Africa și în Asia. Atâta numai că el urmărește acest rezultat colosal, nu prin forță și contra urmașilor profetului, dar cu complicitatea lor și făcându-se imbrățiseze scopurile sale a căror îndoită armare caută se fie întărirea și întinderea Califatului în Africa în detrimentul Franciei și servirea cum și consolidarea imperiului Germaniei în mijlocul Europei.

Precizez: cugetarea dnului de Bismarck, acceptată la Constantinopol, este a strămuta scaunul imperiului otoman la Cairo, pe un pământ curat musulman, în fața Mecei și a acelei regiuni sacrate a Hegrei, care păstrează, cu mormântul profetului, vatra ardândă a mahometismului.

Negreșit, nici de bună voie, nici cu entuziasm n'a putut consimți Sultanul la acest exod: dar încetul cu încetul a ajuns aci prin esamenul reflectat al situației sale politice.

Într'adevăr în oara aceasta, vechiul și puternicul imperiu al Osmanilor este aproape distrus în Europa. Dunărea și fertilele provincii ce le are el tributare sunt pierdute cu desăvârșire. România și Serbia prefăcute în regaturi independente, nu vor mai încăpea nici odată sub jug. Bulgaria supusă la administrațiune deosebită, e ca și scăpată și nu va trece mult până să se emancipe și dânsa. Croația turcească, Bosnia, Ertegovina, ocupate milităresc de către Austria, și cucerite definitiv, sunt de aci înainte gerate de către un guvernator civil care depinde numai de împăratul rege. Englitera a luat Ciprul, ear Epirul este fatalmente destinat Greciei, până ce Austria va duce până la Salonic drumul de fer, care sub drapelul ei va fi capetul liniei comerciale a orientului întreg.

Ce mai rămâne? Câteva ptece de teritorii, pentru cari se ceartă vecinii cei nu numai puternici dar lacomi, și a căror posesiune fragilă și umilită, ar sfârși curând cu nimicirea prestigiului pe acum foarte slăbit al Padishahului în ochii unor popoare cari respectă numai forța victorioasă.

Din momentul ce s'a perdat totul despre Balcani fără speranță de întoarcere, Abdul Hamid a înțeles interesul ce ar putea avea de a profita de concursul Germaniei spre a se scuti de o cădere inevitabilă în Europa și spre ași ridică creditul la Credincioși, transferându-și Califatul, în condițiuni largi și reintinerite, acelei Africe în care Islamul își are principalele lui rădăcini și asupra Asiei, unde va reaprinde credința a milioane de oameni.

Căci, nu trebuie să se uite că Sultanul este înainte de toate un cap religios un pontifex suprem, care își trage din acest caracter particular forța principală a sceptrului său. Sub raportul acesta, Abdul Hamid este pe deplin animat de spiritul de proselitism al vechilor Sultani. Având în același timp inteligență vioaie, observație fină și firmitatea țepăună a moșu-seu Mahmud, el s'a făcut organizatorul desceptării credinței în poarele musulmane și creatorul acelei lige panislamice, ale cărei ramure le a întins din Turkestan până la Maroko, și unde, sub numiri diverse, ea exercită o influență suverană.

La aceste sentimente și considerațiuni a apelat d. de Bismarck, aretând Califului viitorul strălucit ce s'ar deschide dinainte-i pe pământul african, unde musulmanii de ori ce neam, grupați în giurul drapelului său, s'ar rădica neîntârziat contra dominațiunii străine și ar lua Franciei Tunisul și Algeria — N'ar trebui oare să l' seducă nisce astfel de perspective mai mult de cât o existență precară și înjosită pe țărmii neospitalieri ai Bosforului?

D. de Bismarck a visat atât de just că, fără a pătrunde până în fund toate, calculele sale, mai multe organe republicane de a le noastre au dat strigătul de alarmă. De cum a fost vorba de intervenirea turcească în Egipt, „le Temps“ a spus o cu neliniștire:

„Ceea ce ne importă pe noi, este că Sultanul se treacă în Africa cât s'ar putea mai puțin suveran și mai scăzut. Prestigiul de care ar voi el să se încungiure este o forță dirijată în contra-ne. Ceea ce vor cei din Constantinopol, scopul cel urmăresc aci cu ardore, cu friguri, este restabilirea domniei otomane pe coasta africană.... Ce mai resculare contra domniei franceze dela Gabes până Tlemce!“

Ear organul d-lui Gambetta din partea striga cât i lua gura: „Intimplesse cum va să cadă earăși Egiptul în mânele Sultanului, că valul panislamismului, al cărui reprezentant pasionat este Abdul Hamid se va întinde îndată preste toată Africa. Desertul începe să clocotească și să se precipite asupra Tunisului și Algeriei.... Ce de trupe vor mai trebui mobilizate!... În ziua aceea, condamnați la o iremediabilă decădere, avem să ne întrebăm de nu cumva trebui se evacuăm Constantin și Oranul spre a ne concentra la Alger!“

Pictura este posomorită, dar cine ar cuteza oare să dăcă că este esagerată și că dominațiunea noastră, strinsă între Tripolis și Maroco, și cum am dăce apucată între două focuri, nu va risca cele mai teribile întâmplări?

și au isvorit apă făcătoare de minuni, Oamenii cari cercetează pe acest Sihastru beau apă din fântâna făcătoare de minuni, și din ce beau tot mai mult ar bea. Se dăce că se duc pe la fântâna și unii lipsiți de evlavie, și și aceștia sunt nesăturați în pofta de a bea. Și așa din dăcerea „bea Foltea“, a ramas numele fântânei „Foltea“, s'au după nomenclatura neinteligentilor din Săliște — adică a evlavioșilor — „Sfânta Foltea“.

Doi de a vedea tot ce e vrednic de a fi vădut, m'am alăturat lângă cei neevlavioși împreună cu un evlavios, și am purces spre S. Foltea. Drumul serpentin la fie-care întorsătură îți deschidea o nouă priveliște printre văile din munți. După primblare de o oară am ajuns la fericele locașuri ale Sihastrului. Am tocat, am tras clopoșelul și împreună cu evlaviosul — un diacon din Săliște — bălțat și el ca mine — am intrat în bisericuță de ne-am închinat la sfintele icoane.

Am spus mai sus că sunt om liberal. Crescut în era constituționalismului în biserică, am fost datat a

cugeta, a vorbi și a lucra liber. Cu toate acestea sunt ortodox din cap până în picioare. Acestea ca dovadă că n'am studiat nici în Arad nici în Caransebeș. Și ca om liberal apăsesc mult silințele acelora, cari voiesc se ne lumineze. Și tot din plenitudinea libertății mele condamnam pe canonistii moderni, cari basați pe unul și același canon anatemizează cărți lucrute cu multă profunditate și fac reclame pentru pascuiri. Și tot ca om liberal în cestiunile de conștiință dau libertate absolută fie căruia; căci: „credința ta te va mântui“ a spus oare-cine. Dacă ceilalți creștini nu s'au închinat pe la icoane, ei vor da samă de faptele lor. Eu cu evlaviosul m'am închinat. Dacă o vom fi făcut din fătărnicie, noi vom da samă înaintea lui Dumnezeu.

Din bisericuță am mers la S. Foltea și am beut apă. Se dăce că prejudiciul despre un lucru, influențează mult asupra judecății, ce-ți faci despre acel lucru. Am beut apă, și o am aflat de bună.

(Va urma.)

* * *

Ori-care fie acest viitoriu, se urmăm mersul în prezent al d-lui de Bismarck. Este caracteristic și se poate constata pas cu pas.

Mai întâiu face pe Poarta să respingă proiectul de conferință la care avea aerul că aderă și el, apoi după o vizită a însărcinatului de afaceri germane, Derviş-paşa se trâmise la Cairo „în numele drepturilor suverane ale Sultanului” și afirmând pretensiunea s'a de a regula singur, afară de ori-ce amestec străin, dificultățile interne ale Egiptului.

Luând astfel repede puterile occidentale și mântinându-și cu sgomot suveranitatea după ce a înlăturat conferința, Sultanul se rădica în ochii Orientului și redobândesce întrinsul de-o dată tot prestigiul pierdut prin influența noastră.

De altă parte, cum își esecută misiunea chiar Derviş-Paşa? Abia sosit la Cairo, primul său act este să primească pe consulul german, înaintea ori-cărui alt agent diplomatic, apoi dă ordine în numele Sultanului; el primesce șeci și jurămintele lor de fidelitate către Sultanul; decorează ulemale din ordinul Sultanului; pretutindeni, în trecerea sa, oficerii, soldații, poporul strigă: Trăiască Sultanul! Fie bine-cuvântat Kaliful! Nu e vorbă decât de Sultanul; — seamănă o adevărată reluare a Egiptului și ca o revanșă a lui 1840!

A! ce departe sîntem de timpul când Ibrahim, învingător al lui Nezh, punea imperiul otoman la picioarele Pașei Egiptului!

Însăși evenimentele ce însăngeră în oara aceasta Alexandria și Cairo servă planurile secrete ale Turciei, oferind o ocaziune de a licenția armata indigenă spre a o reorganiza cu elemente turcesci și de a pune mâna pe administrațiunea întreagă egipteană.

Cât pentru Kedivul el nu apare nicăiri în aceste grave incidente. Nu se mai ocupă cu dînsul ca cum nici n'ar esista, s'au că își amintesc numai persoana sa spre a o înfățișa musulmanilor ca trecută la creștinism și spre a pune pe felali să semneze pretutindeni petițiuni reclamând depunerea lui. De protegiatul nostru nu se mai ține socoteală: este o umbră care va peri la prima ivire a țilei, prea face loc realității celei nouă: Sultanul!

„Times” o și prevede. — Tewfik, dice el cu resemnare, ca om privat poate avea calități numeroase, însă identificându-se cu intervenția străină, el a vătămat simțământul național, care va să insiste pentru abdicarea s'au revocarea lui.

Se poate dar dice că Kediv nu mai este, și nici că Abbas, băiatul seu, ori Halim, unchiul seu, n'au vre-o șansă durabilă de a i succede.

Și apoi „Times” adaugă verde: „Totul va depinde dela avisurile primite din Berlin.” (Va urma.)

Varietăți.

* (Programa examenelor publice la seminarul „Andreian” din Sibiu, ce se vor ține din 14—30 Iunie 1882.)

Luni în 14 Iunie înainte de amădi începutul la 8 oare: Enciclopedia teologiei curs. I. Metodul relig., pedagog. III.

Marți în 15 Iunie înainte de amădi: Esegese și Ermeneutica, teologii I.

Joi în 17 Iunie înainte de amădi: Isagogia, teologii curs. I. Mărturisirea ortodoxă pedagog. curs. II. — După amădi: Patristica teolog. curs. II.

Vineri în 18 Iunie înainte de amădi: Dreptul canonic teolog.

curs. III. Limba și literatura română. teolog curs. II — După amădi: Limba română pedagogii curs. I. II. și III.

Sâmbătă în 19 Iunie înainte de amădi: Morala teolog. curs. II. Omiletica teolog. curs. III. — După amădi: Istoria naturală pedagog. curs. I. și II.

Luni în 21 Iunie înainte de amădi: Logica și psihologia teolog. I. — După amădi: Fisica pedagog. curs. III. Computul pedagog. curs. I și II.

Marți în 22 Iunie înainte de amădi: Pedagogia gener. teolog. curs. III. pedagog. curs. III. Geografia pedagog. curs. I. II și III. — După amădi: Istoria universală pedagog. curs. I. II. și III.

Mercuri în 23 Iunie înainte de amădi: Limba magiară pedagog. curs. I. II. și III. — După amădi: Pomăritul teolog. II. pedagog. II.

Vineri 25 Iunie înainte de amădi, Dogmatica-Polemica teolog. curs. II. Istoria bisericească pedagog. curs. I. — După amădi: Legumăritul teolog. curs. I. pedagog. curs. I.

Sâmbătă în 26 Iunie înainte de amădi: Didactica și Metodica teolog. curs. II. pedagog. curs. II. Planologia teol. curs. III, și pedagog. curs. III. — După amădi: Istoria bisericească teolog. curs. I.

Luni în 28 Iunie înainte de amădi: Pastorală, Liturgica și Catechetica teolog. III curs. Computabilitatea teologiei curs. III. pedagog. curs. III. — După amădi: Musica vocală toți elevii.

Mercuri Încheierea anului, estradarea testimoniilor.

Din conferința profesorală, Sibiu 29 Mai 1882.

Direcțiunea.

* (Învățătorii confesionali) grec-orientali din arhidieceasă, cari n'au esamenul de calificare învățătoresc, a fost provocați a se supune esamenului. Pe terminul estra ordinar dela 9 Iunie a. c. s'au prezentat la 150 de învățători aici în Sibiu. Temele scripturistice le-au făcut Mercuri, de atunci decurge esamenul oral. Comisia esaminătoare e tot cea veche ordinară: P. archimandrit Popea preșident, comisari dnii profesori Ioan Popescu, Simeon Popescu, și Dr. D. P. Barcianu.

* (Teatru) Luni în 26 Iunie n. se va da în teatrul cetății din loc o reprezentațiune intitulată „Der kleine Herzog” operetă în beneficiul cunoscutei cântărețe D-șoara: *Pédure*.

* (Foc.) Joi noaptea spre Vineri între 1 și 2 oare s'a escat foc în suburbiul Poarta Turnului partea către Turnisor. Timpul era foarte lin, și aceste împregiurări are a se atribui nelățirea focului până la sosirea pompierilor A ars o șură și o casă. Se vede că focul a fost pus de răuvoitori. Economul (tot odată postovariu) a cărui edificiu a ars înainte cu câteva zile a aflat la sine în șură sdrențe pirlite fără a presupune ceva rău. În noaptea de Joi n'a fost acasă și „bunul seu prieten” și a împlinit pofta. Multă răutate poate zăcea în inima unui om.

* (Ciocnire de trenuri.) În 21 Iunie n. se răspândise scirea că la Apața, aproape de Brașov, s'ar fi întâmpnat o ciocnire de trenuri în urma căreia s'au sdrobotit vre-o șapte care (vagoane) și vre-o cincisprădece persoane ar fi rănite greu. Direcțiunea drumurilor de fer ale statului din Budapesta publică în privința ciocnirii următorii comunicat:

„La stațiunea Apața s'a ciocnit în 20 l. c. trenul mestecat Nr. 288 cu trenul de poveri ce urma celui dintâiu. În urma acestei ciocniri șase pasageri au suferit contuziuni ușoare, personalul care conducea trenul a rămas nevătămat, două care de poveri au fost vătămate mai tare, două care de per-

soane și două de poveri mai puțin. Trenul mestecat Nr. 288, după ce linia a devenit earăși liberă și după o întârziere de 80 minute, și-a continuat calea mai departe.”

* (Mulțămită publică: Dl Constantin de Steriu, banchier din Brașov cu ocaziunea serbării hramului bisericei noastre a împăraților Constantin și Elena a avut buna voință a dona bisericei noastre din Stupini 100 (una sută) florini v. a. cu observarea ca: aceasta sumă se se dea spre fructificare și din interesele anuale ce va produce suma menționată, se se acopere spesele ce se vor ivi în fiecare an la săvârșirea parastasului hramului numit.

Binevoiască mult stimatul domn donator a primi din partea subscrișului comitet parochial mulțămita noastră cea mai cordială pentru generositatea și maritimă probată și cu alte ocaziuni.

Dea Ddieu ca exemplul numitului domn donator să stimuleze pre mulți întru ajutorarea biserice și scoalei noastre, și ca exemplul generosului domn să l'imiteze mulți fii ai bisericei noastre pentru prosperarea ei.

Stupini în 6/18 Iunie 1882.

Comitetul parochial.

Ioan Maximilian,
paroch și președinte.

* (Stațiune de telegraf) s'a deschis pe timpul sezonului la băile din Tușnad.

* (Maghiarisare oficială în Satmár.) Să scrie lui „Pester Lloyd” că (în Szatmár) în zilele acestea s'a format o societate numită „Societatea Szecheny”, al cărei scop este de a câștiga cât mai mulți aderenți ideii de stat unguresc prin populațiunea, care nu vorbește unguresc, și de a face propagandă pentru limba ungurească. La constituirea adunării a participat toată inteligența din comitat, care a urmat sub preșidiul comitetului suprem Francisc Domahidy. La propunerea preotului reformat Ludovic Tabajdy s'a ales de preșident de onoare al societății episc. Lavrențiu Schlauch între aclamațiuni entusiastice și o deputație l'a adus în sedință. Escelența Sa a ținut apoi o vorbire înflăcărată, în care a dezvoltat ideea, că societatea nu voește se conturbe pe nime în religiunea și limba sa, ci numai se câștige ideea de stat unguresc și limbei unguresci amici și că ea voește se realizeze devisa marelui Szechenyi: „post nubila (!!) Phoebus” Dr. Schlauch a scris ca contribuție din parteși 1000 fl. De funcționari s'au ales: preșident: comitele suprem francisc Domahidy, vicepreșident: vice comitele Alecsandru Ujfalussy, primarul Carol Böszörményi, contele Iosif Degenfeld și contele Alecsandru Teleky.

După cum se vede domni de sus sau pus pe maghiarisare cu toate puterile. Scirea din „Pester Lloyd” poartă timbrul oficialității. Asemenea biroul constituit, în care vedem ca agenți intermediari pe oblăduitorii comitatului.

Ungurii de mult suferă de boala maghiarsărei. Se vede că boala a devenit cronică și că a trecut în ipocondrie. Medicina va urma, numai de n'ar fi prea târziu.

* (Afacerea cu fata de creștin,) despre care se dice că jidovii o ar fi ucis și i-ar fi luat sângele, începe a fi tot mai serioasă. Împărțim publicului nostru scirile cele mai proăspete.

Budapesta.

Opiniunea publică este foarte agitată. Chiar acum se ține în castelul lui Wesselenyi la arendatoarele Lichtmann o petrecere, unde sunt adunați mai mulți jidovi din pregiur. Se vorbește că cadavrul dela Dada lau prins nisce jidovi românesci (?) pluti-tori și acestia l'au estradat justiției.

Sâmbăta mare.

Poliția nu isbutesce a delătura placatele compuse în limba toțască (slovacă) spre persecutarea evreilor. Pre mai mulți jidovi iau amenințat prin epistole anonime cu moarte, dacă până în 25 a lunei curgătoare nu vor părăsi orașul. Comitele suprem și vice-comitele au sosit la fața locului. Agitația e mare.

Să crede că cadavrul a fost aruncat în apă de oameni interesați în cauză spre a seduce pre investigatori. Aceasta însă în loc de a seduce, mai mult a deschis ochii celor investiți cu investigația. Procurorul de stat și judele investigațional sînt încă în Eszlár. Cadavrul s'au îngropat.

Nyiregyháza 23 Iunie n.

„Pesti Naplo” a luat din vînt scirea că în cauza dela Eszlár tinerul (fiul hahamului? Red. T. R.) și-ar retrage fasiunea agrăvătoare. Năluca fără temei este și afirmațiunea că s'ar fi sistat închisițiunea. *Aflarea vsmintelor Esterei Solymosi a mîrit prepusul asupra arestațiilor și mai mult și a dat urme nouă închisiției spre eruarea dreptății. Se crede că va succeda a da și de urma vinovaților încă nearestați, cari în interesul arestațiilor au îmbrăcat cadavru străin cu vestmintele Esterei Solymosi.*

Posta din urmă.

Dela Constantinopole se telegrafează, că ministerul turcesc nu voiesce a decide asupra înlocuirii lui Tewfik cu Halim până când cestiunea conferinței e pendentă. — Într'o notă către puteri Poarta protestează contra conferinței, care periclitează Egiptul.

— Dela London se telegrafează, că guvernul englez nu vrea se recunoască ministerul cel nou egiptean. — Comisiunea însărcinată cu investigarea rescoalei și a amănat ședințele deșe zile sub cuvînt că investigațiunea întârîtă (!) poporul. — Se dice că Englezii vor ocupa forturile Mess și Sabari de lîngă Alexandria.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Academia română.

Proces-verbal N. 5.

(Urmare și fine.)

D. Hasdău. Pe la 1871.

D. N. Ionescu manuscrisul a fost depus între 1855—1856. O fi unde va rădăci, de va fi bine căutat se va afla. D. Caragiani ne va spune ce scie, ca bibliotecar actual D. N. Ionescu revine a susține autenticitatea acestui document. Dlui. a vorbit despre el cu repausatul Laurian, care scia latinesce bine și l'a întrebat de ar presupune în stare pe cine va cât de sciutor de latinesce, capabil să facă o lucrare atât de consecință în totalitatea ei ca scrierea lui Huru. D. Laurian a convenit că nu era posibil. D. N. Ionescu crede că după cum nu se poate dice că nu este autentică de exemplu balada „Movila lui Purcel” de și nu o avem scrisă cu scrisoare din timpul facerii ei, tot asemenea cu fragmentul lui Huru, faptele sînt necontestabile de și icona scrisoarei nu este a timpului, a putut fi o copie ulterioară. În ori-ce cas cestiunea autenticității acestei scrieri merită se atragă atențiunea debaterilor Academiei.

D. Hasdău arată că pe când a fost bibliotecar la Iași n'a aflat acel manuscris pe care dorea însăși să l'vadă caci d. l'a contestat. Nici bibliotecarul ce au fost mai înainte d-lui D. Botez nu a aflat în bibliotecă asemenea manuscris. D. Hasdău susține că este apocrif și că atât unele idei cât și icona scrisorii sînt o imitațiune după Cantemir, imitațiune în care s'a copiat până și unele greșale din Cantemir de exemplu derivarea numelui de Fălcu dela Taifeli.

D. Caragiani arată că primind biblioteca pe seamă a trebuit să o vadă toată și n'a aflat manuscrisul lui Huru.

D. Papadopolu-Calimachi în 1856 s'a tipărit la G. Asaki broșura fragmentului în cestiune, cu facsimilele care seamănă cu acel din Cantemir. Hatmanul Lătescu a însărcinat pe G. Asaki să i tipărească 1,000 exemplare din această scriere, aceste exemplare în parte s'au și împărțit pe lîngă „Gazeta Moldovei” ce redacta Asaki. Vodă Ghica a rânduit o comisiune să cerceteze acest fragment. Eu am fost ca-

secretar acestei comisii compusă din Cogălniceanu, Laurian, Asaki, Săulescu, C. Negruzzi, Alecu Donici etc. Comisiunea a făcut un raport detaliat redactat în mare parte de repausatul Hurmuzachi, și toți afară de Săulescu care nici a luat parte asiduă la comisiune au convenit că documentul e apocrif. Un argument despre aceasta era și pece-tea pusă în tuș ori cerneală. D. Cogălnicean rămăsese însărcinat cu ultima redactare a raportului și dlui ne ar pute spune ce a devenit documentul? D. Papadopol conservă decretul de numire în comisiune a repausatului Donici.

Se admite de academie propunerea dlui N. Ionescu de a se trimite manuscris-tele la secțiunile și la membrii editori de cărți vechi.

D. Maior Papazoglu propune Academia să vândă un mic portret pe pânză, cel d-ice a repausatului Ienăchiță Văcărescu.

Academia trimite portretul și propune-rea în cercetarea și opinarea secțiunilor de litere și istorică.

D. Poni cere să se comunice secțiune-ii de științe spre citire memoriul său cu titlu: „Cercetări asupra mineralelor din masivul cristalin dela Brosceni”.

Se va comunica secțiunii.

D. Maniu arată că conform unui con-clus de acum doi ani în urmă, dat la propunerea d-lui Odobescu, d-lui a pregătit și de estimp ca acum doi ani, un raport des-pre mișcarea literară din țară și dela vecini despre limba și istoria Românilor. Asemenea raport a mai făcut în 1880. Acum s'a ocu-pat de marea mișcare literară după Români, mai ales la maghiar. D. Maniu dorește să se fixese ziua de citire a acestui raport.

D. Urechia cere ca acel raport să fie citit mai întâi la secțiunea respectivă

D. Maniu s'a adresat cu cerere de citire la secțiune dar președintele ei d. G. Barițiu fiind ocupat cu alte lucrări nu a audiat și nu a dat curs cererii d-sale.

D. Ștefănescu recunoaște fie că-ni membru dreptul de a prezenta memorii, dar e de părere că propunerea d-lui Odobescu la care se referă d. Maniu n'a fost și cel puțin nu s'a comunicat nimenui ca să devină mai obligator raportul secretarilor de secțiune.

D. Șion susține același lucru.

D. Ghițu nu prea știe ce portde are propunerea d-lui Odobescu, că n'a asistat la toate ședințele, dar bunul simț d-ice că ori d-nii secretari de secțiuni ori d. secretar general e bine să facă raport despre mișcarea literară dar nu de cea străină ci de cea română. De ce raport numai de mișcarea literară maghiară și nu și de alte popoare? D. Chițu cere ca d. Maniu să se prezinte lu-crarea sa la secțiune. Această va aprecia de este să fie citită și în planul Academiei. Să vină lectura acestui raport la Academie, după regulament, prin filiera hotărâtă.

D. Barițiu arată că nu știe manu-scriptul d-lui Maniu și se fi comunicat în regulă. D. Maniu mi-a vorbit de lucrarea sa dar mi-a fost d-ic că mai are a lucra des-pre vre o 7 cărți până să o termine. D. Barițiu se ține de regulament, d lui pune în discuție hărțile ce i vin dela birou.

D. Maniu explică că dacă a amintit de propunerea dlui Odobescu n'a fost ca se oblige pe d-nii Hasdău ori Ștefănescu a să supune ei ca unui conclud formal, eși din deliberările planului. D. Maniu crede că dlui Barițiu i-o fi scăpat din vedere ma-nuscrisul său în ședința de secțiune de eri seară dar ca dlui la fost depus pe biroul secțiunii.

Se închide incidentul ca D. Maniu să se prezinte lucrarea la secțiune.

Se primesce la birou propunerea a șapte membrii cerând schimbarea datei re-uniunii Academiei în sesiune generală.

Se va pune la ordinea zilei când Aca-demia va fi mai în număr.

Se depun două propuneri de numire de membrii corespondenți și onorari.

Se pune la ordinea zilei pe mâine.

D. Sturdza donează o condică unică dela Mitropolie din Iași, din timpul lui N. Mavrocordat, cuprinzând copii de..... cărți Domnesci de mari interes.

Dlul mai dăruiesc mai multe alte ori-ginale și cărți și o carte cu copii de docu-mente ale unei proprietăți particulare, dela 1824. Pe multe pagine este subscrierea lui Andronachi Donici.

Se mai primesc, cu mulțumiri repe-țite, dela D. Sturdza și un manuscris fi-losofico-istoric din 1725.

D. Șion. Este traducerea lui Erotoclit.

D. Sturdza, mai depune pentru bi-bliotecă 3 broșuri din foaia „Din Moldova” a dlui Hasdău.

D. Ghițu, mulțumind dlui Sturdza pentru zelul cu care învâștește colecțiunile și biblioteca Academiei, așteaptă, dela dlui

și o dare de seamă de conținutul condiceii ce a donat, dela Mavrocordat.

D. Sturdza promite această lucrare.

Se ridică ședința la oarele 11 1/2 seara p. Președinte D. Sturdza.

Secretar general, V. A. Urechia.

Proces-verbal Nr. 6.

Ședința din sesiunea generală a anului 1882 ținută în ziua de 2 Martie anul 1882.

Membrii prezenți: Alexandri V. Cara-giani I., Chiță. G. Hajdeu B. P., Maiorescu T., Negruzzi I., Roman Al., Șion G., Babeș V., Bariț G., Ionescu N., Marian, S., Fl., Melchisedec P. S. S., Episcop, Urechia V., A. Aurelian P. S., Bacaloglu Em., Brândză D., Falcoian St., Felies I., Poni P., Ștefănescu Gr.

Sub președinția dlui Maiorescu.

Ședința se deschide la 9 oare dimi-neapă.

Se citește procesul verbal al ședinței ultime și se aprobă.

D. Urechia donează Academiei căr-țile arătate în catalogul anexat.

D. Chintescu anunță că este indis-pus și nu poate veni la ședință.

Se pune în discuțiune propunerea pen-tru alegerea dlui Lambrior ca membru co-respondent.

Se pune la vot și este ales cu 16 bile albe, contra a 5 negre.

Academia trece în secțiuni.

p. Președinte, D. Sturdza.

Secretar general, V. A. Urechia.

Bursa de Viena și Pesta

Din 19 Iunie n. 1882.

	Viena	B. Pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.90	119.60
Renta de aur ung. de 4%	87.—	87.85
Renta ung. de hârtie	85.50	85.85
Imprumutul drumurilor de ferung.	134.—	134.25
I. emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	89.90	90.50
II. emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110.—	110.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.50	95.50
Obligațiuni ung. de rescumpăra-re pământului	97.50	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	97.10	97.75
Obligațiuni urbariale temesane	97.50	98.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clau-sulă de sorțire	97.—	97.75
Obligațiuni urbariale transilvane.	98.—	98.25
Obligațiuni urbariale croato-sla-vonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpăra-re decime de vin	96.75	97.25
Sorți unguresci cu premii	117.25	118.25
Sorți de regulara Tisei	109.3	109.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.25	76.25
Datorie de stat austr. în argint	76.90	77.—
Renta de aur austriacă	94.40	94.—
Sorți de stat dela 1860	129.50	129.50
Aciuni de bancă austro-ung.	822.—	825.—
Aciuni de bancă de credit ung.	30.—	303.50
Aciuni de credit austr.	306.25	306.60
London (pe polița de trei luni)	120.20	120.20
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.63
Napoleon	9.56 1/2	9.55
100 marce nemțese	58.75	58.70

Nr. 32.

[100] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de ca-pelan în parochia materă de clasa a III-a, Valea-Uzei cu filiile Valea-Inzelului și Olteni, pe lângă ne-putinciosul paroch Ioan Sana, prin aceasta în urma ordinațiunei consisto-riale dto 28 Februarie 1881, Nrul 4092, B. — se escrie concurs cu ter-minul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.”

Emolumentele împreunate cu acest post, sunt jumătate din toate venitele stolari regulate la 16 Martie a. c.

Doritorii de a ocupa acest post să se aștearnă petițiunile lor, instruite conform statutului organic și regula-mentului provisoriu pentru regularea parochiilor la subscrisul oficiu proto-presbiteral al tractului subscris, până la termenul prefipt.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Albei-Iuliei.

Alba-Iulia 3 Iunie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alesandru Tordoșan m. p.,
protopresbiter.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de ca-pelan lângă neputinciosul paroch Ef-timiu Sighiarteu din Cicei-Poiană pro-topresbiteratul Deejului, în urma re-scriptului consistorial din 17 Decem-vre 1881 Nr. 3598 B. se escrie con-curs cu termenul până la 30 Iunie an. cur.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sunt:

a) Locuința liberă în una odaie a casei parochiale și folosința unui grajd de 4 vite.

b) Jumătate din grădina paro-chială și din pământurile estravilane ținătoare de porțiunea canonică în mărime 5 jugăre □ arătură, fânaș și pășune, cari dau un venit anual de 40 fl. v. a.

c) Jumătate birul preotesc cucu-ruz sfărâmat 40 ferdele la 1 fl. — 40 fl. valut. aust.

d) Jumătate din zilele de lucru 40 la 20 cr. — 8 fl.

e) Jumătate din venitul stolar calculat după sumă mijlocie de cinci ani încoace 60 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această sta-țiune de capelan sunt avisați a și așterne până la termenul sus indicat suplicele lor de concurs instruite în sensul statutului organic și al regula-mentului pentru parochii la subscrisul oficiul în C. Giurgesci p. ult. Re-teag (Retteg.)

Ciceu Poiană la 25 Maiu 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Constantin Bodea m. p.,
adm. protopresb.

Nr. 112.

[98] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de pa-roch din vacanta parochie sub clasa III Burul, protopresbiteratul Lupșei, se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Tele-graful Roman.”

Emolumentele sunt:

1. Porțiunea canonică: un agru 1126 □ o grădina de cucuruz de 1 jug. 1433 □ un fânaș de 300 □ și folosirea cimiteriului.

2. 46 Ferdele vechi (16 copuri) cucuruz sfărmit.

3. 70 zile de lucru.

4. lemnele de foc trebuincioase și

5. venite stolari.

Doritorii de a ocupa la acea-stă parochia au a și subșterne petiți-unile lor instruite în sensul statului organic și al Regulamentului pentru parochii la subsemnatul oficiu până la la termenul defipt.

Offenbaia în 3 Iunie 1882.

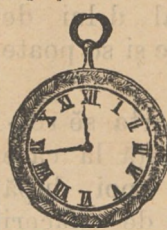
Oficiul protopresbiter al gr. or. al Lupșei.

pentru comitetul parochial.

Ioan Danciu,
adminstr. protopresb

[95]

2-3

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continental Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintâi și cea mai însemnată fabrică de orologe, a închis de o cam dată fabrica sa, încredinându-ne pe noi cu vânzarea fabricatelor sale. Aceste așa numitele orologe-de-buzunariu-Washington sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegant gravurate și înfrumșeate și lucrate după sistem american.

Toate orologeale sunt repassate (esaminate) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sîntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acuratețe estra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucis din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 orologe-cilindru înfrumșeate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 orologe ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Orologeale au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 orologe remontoire-Washington de bu-zunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, pe lângă a ranție severă repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa încât orologeale aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Orologeale aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de efin numai cu fl. 20. Afară de aceasta lângă fie-care orologiu se dă gratuit un lanț, medalion și cutie de catifea

1000 orologe pentru doamne de aur veritabi cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orologe remontoire de aur veritabil pen-tru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 orologe de părete cu încuadratură de ema-ilul cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 orologe desteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca orologe pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.80.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în căsăli înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a opta zi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imposante; de oare-ce un astfelu de orologiu și în 20 de ani m'au are preț îndoi-t-se nu lipsească astfelu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfelu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oro loagele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț escepțional de efin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va orologe pendule are se adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de orologe

Fabricei de orologe Fromm.
Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.

Prafurile musante lacsative din Elöpatok

conțin compozițiunile chimice solutive ale apelor minerale renumite din Elöpatok.

Un efect eminent au aceste prafuri la catar de stomach, spasmuri de stomach, slăbiciune de mistuire, lipsa de apetit, arsură în gât, umflături de ficat și splină, îngroșarea ferei, petri în feare și galbinare la respirarea grea și baterea de inimă, gazuri în testine, boala apei, hemoroide, la afecțiuni cataralice ale rerunchilor, a beșice și canalului de urină, în contra formării de nésip, la catare cronice și umflături ale matricei, curgere, dispozițiune la versare de sânge, la ameteți, suirea sângelui către cap și către piept.

Aceste prafuri întrec în efect atât sarea scumpă de Karlsbad, cât și prafurile lui Seidlitz.

Prețul unei scătuice ce cuprinde 12 dose cu îndreptariu spre folosire cu tot 1 fl.

Depositul general: În Brașov la apotecariul Szava; în Sibiiu la F. A. Reissenberger, comerciant.

[88] 4-12